

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvum Conscientiæ. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

92. Vissia ancilla ex bonis Domini sui licitè facit eleemosynas, si adest consensus Domini siue expressus, siue tacitus, siue ratio[n]abiliter præsumptus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

XCII. *Vissia pia famula ex bonis Domini sui clam hætenus fecit eleemosynas; nunc audiens in concione non licere ancillis facere eleemosynas ex bonis Dominorū suorum, vehementer angitur. Queritur, Vtrum Vissia eleemosynis factis peccārit, & an deinceps omittere debeat?*

Videtur peccasse, & deinceps abstinere ab his debere. Nam ex communi Theolog. eleemosyna facienda est ex propriis, nō alienis bonis, cū iniustitia committenda non sit, ut charitati subuenias, uti docuit Augustin l. 50. Homiliarum. Hom. 7. *relatus in cap. fortè. 14. quest. 5.*

Resp. Cum S. Thom. in 4. dist. 16. q. 2. art. 5. Azor part. 2. l. 12. c. 10. q. 2. Filliuc, Coninck, Turriano & alijs, famulos è bonis Domini licitè aliquid pauperibus elargiri. 1. In extrema necessitate. 2. De rebus sibi ad victum concessis, si paucioribus contenti, & nihilominus laboribus suis fungi possint. 3. Si detur modicum quid, nō admodum frequenter, quia tunc præsumitur probabiliter cōsensus Domini. 4. Quoties adest eiusdem consensus, saltem interpretatius. 5. Quando probabiliter speratur rati habitio, quæ tunc maximè est, quando famuli habent administrationem bonorum. 6. Quando Dominus rationabiliter nō potest esse inuitus, quia v. g. aliàs res malè perirent &c. Si ergo Vissia faciendo eleemosynas prædictis modis se gessit,

lit, non peccavit, & pergere potest: secus, deliquit; & abstinere deinceps debet.

Atque ex his patet ad rationem in oppositum, in qua supponitur nullus adesse consensus Domini siue expressus, siue tacitus, siue rationabiliter præsumptus, quod in enumeratis casibus non contingit.

XCIII. *Viterbius filiolum habet, qui septennio vix egressus in grauem incidit morbum. Parens de salutè filij sollicitus, cum iste antè iam confiteri fuerit solitus, in hoc etiam statu confessionem ab illo peragi cupit, sed ad hanc vi morbi & instantis mortis non amplius eum invenit aptum; igitur extremâ saltè vnctione eundè inungi petit à Parocho, sed intelligit ex isto, non solere pueris dari extremam vnctionem, antequam iisdem Sacramentum Eucharistiæ administretur. Queritur. Vtrum pueris vsum rationis habentibus ante sacramentum Eucharistiæ aliquando sumptum Extrema Vnctio administrari possit?*

Videtur non posse. Ita Sotus in 4. D. 23. q. 2. art. 3. art. 2. Vivaldus de Extrema Vnctione c. de suscipientibus n. 7. & alij nonnulli haud infimæ notæ Theologi Moventur. Tum receptâ & vbiq; vigente consuetudine, quæ hoc sacramentum impuberibus negat. Tum quia extrema Vnctio Pœnitentiæ & Eucharistiæ succedit illorumq; vices supplet. Ergo inepti ad hæc Sacramenta censerī non debent apti ad illud accipiendum.

Q 94.

Resp.